

VYTAUTAS MARCINKEVIČIUS

Geologas, fizinių mokslų daktaras **Vytautas Marcinkevičius** gimė 1941 01 18 Kunigiškio kaime Kupiškio r.). 1954 m. baigė Žaidelių septynmetę, 1958 m. – Kupiškio vidurinę mokyklą ir tais pačiais metais įstojo į Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakultetą, kurį baigęs 1964 m. įgijo inžinieriaus geologo-geonuotraukininko kvalifikaciją. 1964–1966 m. dirbo Lietuvos geologijos valdybos Naftos žvalgybos ekspedicijoje vyresniuoju techniku ir Hidrogeologijos ekspedicijoje – geologu. 1967–1968 m. vyresnysis inžinierius Žemės ūkio statybos projektavimo institute, 1968–1969 m. Geologijos instituto inžinierius geologas. 1970–1972 m. mokėsi Leningrado (dabar Sankt Peterburgas) kalnakasybos instituto aspirantūroje. Po aspirantūros studijų 1973–1975 m. dirbo Geologijos institute jaunesniuoju moksliniu bendradarbiu. 1974 m. apgynė daktaro disertaciją „Vidurio Lietuvos paskutinio apledėjimo moreninių nuogulų fizikinių ir mechaninių savybių formavimas“. Nuo 1976 m. dirbo Lietuvos geologijos valdyboje, Kompleksinėje geologijos ekspedicijoje vyresniuoju geologu. Nuo 1993–2009 m. vadovavo Lietuvos geologijos tarnybos Inžinierinės geologijos ir ekogeologijos skyriui. 1996 m. stažavosi Japonijoje. 1995–2009 m. dar dėstė Vilniaus universitete. Ištyrė Varėnos geležies rūdos (2001) ir Pagirių (Kauno rajono savivaldybės teritorija) anhidrito telkinių hidrogeologines sąlygas, sudarė Lietuvos teritorijoje išplitusių pavojingų geologinių procesų ir reiškinių klasifikaciją (2001), nagrinėjo Ignalinos atominės elektrinės radioaktyviųjų atliekų požeminio laidojimo galimybes. Paskelbė daugiau kaip 100 mokslinių straipsnių. Svarbiausi veikalai: „TSRS inžinierinė geologija. TSRS europinės dalies platforminiai regionai“ (1992, su kitais). „Devono uolienu karstas ir aplinkosaugos problemos Šiaurės Lietuvoje (2001, su kitais).